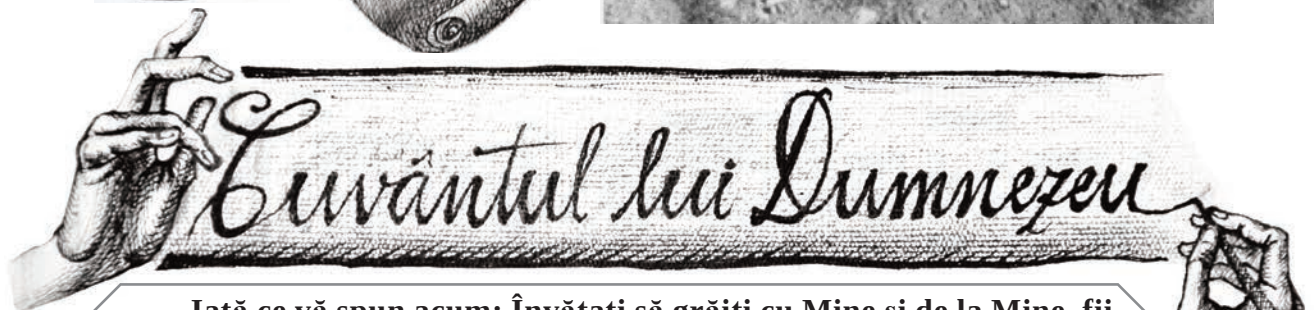
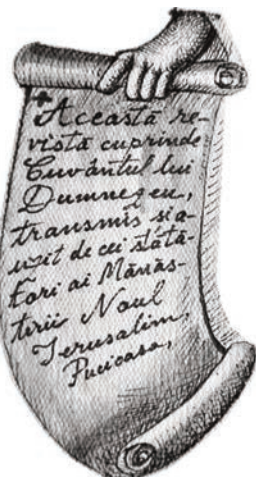

iunie – august 2024

se distribuie gratuit

Iată ce vă spun acum: Învățați să grațiți cu Mine și de la Mine, fiilor. Deprindeți-vă cu cuvântul Meu pe minte și pe inimă și pe buze și împărțiți-l între voi cu bogăție mare și mereu, că v-am crescut cu mare și mult cuvânt ceresc ca să vă am rod al Meu înaintea Tatălui acum, când nimeni nu mai are grijă de Domnul înăuntrul său și în afara sa, fiilor, și aceasta este lucrarea voastră cea dintâi între toate lucrările pe care le am de lucrat Eu cu voi în vremea aceasta, că doresc sfinții să vă vadă împărțindu-Mă între voi și hrănindu-vă unii pe alții cu cuvântul Meu, ca și ei să se hrănească de la voi, fiilor.

pagina 15

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfinților Apostoli Petru și Pavel

Iată-Mă cu voi la masă de cuvânt, și pace vouă cu Mine, și Mie cu voi, fiilor veghetori și lucrători în grădina întâlnirii Mele cu voi și cu cei ce vă stau aproape în sărbători, când Eu vin să vă dau din cer, o, fiilor.

O, nu e mult cuvântul Meu de peste voi. Eu sunt Dumnezeu Făcătorul a toate și al omului, iar omul ca să poată fi îi trebuie mereu facere, că de stricat se tot strică, dar de făcut nu e în stare, cum nici în vremea lui din rai cu Dumnezeu peste el și lângă el, o, nici atunci nu s-a arătat în stare să vegheze să nu se strice, să nu

se piardă, să nu dea de peste el viața lui cea de la Dumnezeu, facerea lui tot timpul, iar această lucrare, iată, Eu nu mai am cum s-o lucrez peste om, căci lui îi place de sine, nu de Dumnezeu, îi place să fie liber, să fie lăsat de capul lui, dar el nu știe că altui făcător s-a aplecat, căci fără făcător nu stă nimeni, și acești doi făcători și-au arătat lucrarea în rai, și iată, fiilor, l-am avut sub cheie în rai pe potrivnicul omului, dar s-a uitat omul la sine și s-a voit pe sine deasupra Făcătorului său, deasupra Mea, o, și s-a înfipt în el dorul de întâietate, de mărire, iar Eu, Făcătorul lui,

să fiu la voia lui.

O, fiilor, trufia și duhul ei a fost cheia cu care omul a deschis acolo unde Eu, Domnul, am pus cheie să nu se umble, o, și a ieșit atunci de sub cheie potrivnicul omului, iar pentru neascultarea cu care omul a lucrat, iată, a pierdut el facerea lui Dumnezeu de peste el, a pierdut sfatul Domnului cu el, și nu e nimeni pe pământ în stare să oprească această stricăciune, căci cunoașterea, care era a lui Dumnezeu, nu a omului, îl învață pe om să moară și să tot moară, de vreme ce a pierdut de peste el lucrarea facerii lui ca să fie omul cu Dumnezeu, mai ales că el are mare nevoie de Dumnezeu, căci omul a fost căzut din viață, din rai, și se tot prăbușește pic cu pic, se înecă pic cu pic în cunoaștere și crește în el orbirea și nu-L mai vede și nu-L mai vrea pe Domnul, pe Făcătorul său, iar cel ce nu are pe Domnul este îngâmfat și respinge de peste el facerea lui Dumnezeu când ea vine spre el.

O, fiilor, avem zi de sărbătoare cerească pentru ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, iar pentru sărbătoarea lor cu Mine în mijlocul vostru, iată, avem cerul oaspete la masă și e frumos așezată aici ziua aceasta cerească. Lucrare cerească a fost așezarea sărbătorilor peste turma creștină de pe pământ, că în tot timpul Eu, Dumnezeu Făcătorul, am avut ucenici purtători de Dumnezeu și am lucrat prin ei ca și prin voi așezări pentru sărbători ale cerului pe pământ, iar în ziua aceasta este scrisă și numită sărbătoarea cea pentru ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, azi și mâine, două zile într-o sărbătoare, astăzi pentru căpetenii, iar mâine pentru toți cei doisprezece, numai că e deosebire mare între cei din cer și cei de pe pământ, o, că altfel serbează cerul, altfel este măreția și frumosul și puterea zilelor de serbare ale sfinților Mei, și vă am acum pe voi împreună cu ei la masa Mea de cuvânt între voi, fiilor.

Așezăm ca lucrare de învățat în ziua aceasta lucrarea facerii omului, o, că nu mai am cum să lucrez peste om, căci omului îi place de sine, nu de Dumnezeu, îi place să fie liber, dar nu, o, nu e liber cum se crede dacă nu-i place să-L aibă pe Domnul Făcător peste el, și se lasă vrând-nevrând folosit de cel care-i stăpânește

mintea cea potrivnică lui Dumnezeu în om, așa cum a fost cu omul și în rai, când a intrat în el sfatul duhului care a scăpat de sub cheie, duhul care era lucrarea lui Dumnezeu, nu a omului, și iată, umblă de atunci acest duh și înghite tot și ia omul din el și fuge și tot fuge de Dumnezeu, căci Dumnezeu este dragoste, iar omul este potrivnic lui Dumnezeu dacă nu ascultă, dacă nu-i place ascultarea de Dumnezeu, dacă nu iubește ce iubește Dumnezeu, o, și se face răspunzător de furt din rai de când a umblat pe furiș la cele ale lui Dumnezeu, iar Eu, Domnul, umblu tot timpul să am grijă să nu strice omul mai mult decât a stricat atunci, o, și Mă lupt cu toate puterile cerești să-l aduc la căință pe om, la umilință, la păreri de rău, la lucrarea facerii lui, la viață iarăși, că iată cât de mult moare omul, că nu are peste el făcător, și îi place de capul lui să fie și să umble!

O, fiilor, grăiesc vouă, și grăiesc poporului care caută de la voi cuvântul Meu, cuvântul facerii omului, căci Eu de aceea am venit acum pe pământ cuvânt, cu facerea cea nouă am venit s-o așez în om și să-Mi deosebesc un popor pentru facere, pentru ca să-l lucrez Eu și să-l am frumos și să-l învăț lucrarea veșniciei s-o poarte încă de pe pământ, că vine veșnicia, și voiesc să-i arăt fața și lucrarea s-o vadă oamenii toți, și de aceea Îmi zidesc un popor ca să Mă arăt cu el, cu facerea Mea peste el.

Îmi împart cuvântul facerii celei noi peste mulți, că mulți îl caută, dar am și din cei care s-au strâns în chiticele mai mici sau mai mari ca să-i pot călăuzi pentru viață de rai și să deschid pentru mulți raiul, iar dacă îi am pe unii strânși în buchețele, iată povața Mea de facere de la Dumnezeu peste ei, căci în fiecare obște trebuie să fie dintre ei unul mai plin de dragoste, de dor, de ascultare de Dumnezeu, de umilință, de rai, de sfințenie, și acela ca din partea Domnului să aibă grijă de dreptatea lucrurilor, nu pe voia și vederea minții omenești, căci mintea ta îți ține ție parte, măi creștine, măi, și te ajută să fii nedrept cu Dumnezeu și cu aproapele, și apoi păgubitor binelui tău pentru lipsa Domnului din mintea ta.

Când l-am zidit pe om i-am dat duh de viață ca să aibă viață în trup. Nu l-am făcut pen-

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Jerusalem

tru ca să vorbească, ci pentru ca să asculte de la Dumnezeu Făcătorul și să-L bucure pe Domnul și toată facerea pentru care omul a fost făcut și așezat în mijlocul ei, iar vorbirea este pentru Dumnezeu și pentru cei asemenea Lui la lucrarea facerii omului, căci omul este atâta de om, atâta de lipsit de Dumnezeu Făcătorul, de nici nu știe cât îi stă împotriva propriile lui cuvinte, propria lui gândire și grăire.

Nu-ți este de folos bunătatea pe care o tot aștepti de la Dumnezeu și din părți pentru tine, ca unul care meriți, iar dacă ai suferință nu înseamnă că Eu sunt rău cu tine, o, creștine, că dacă nu ți-aș da să porți, tu ai fi lucrător și mai mult de partea duhului lumii, al diavolului care îi lucrează pe cei ce nu ascultă de Dumnezeu, iar Eu, Domnul, îți trimit povețe ca să știi, numai să nu le dai la spate și să iei din mintea ta, din simțirea ta, fiule creștin.

Iată, trebuie să se țină seama de cei neputincioși, Eu așa am spus. Dar sunt două feluri de neputințe, iar cea mai adevărată neputință nu este cea cu trupul, ci este ne iubirea, o, fiilor. Nu-i trebuie omului sănătate pentru el însuși, că nu-i folosește decât la pierzarea sufletului, ci îi trebuie doar pentru lucrul său cu Domnul, și la care adaugă Domnul ca să aibă omul sănătate pentru lucrul care rămâne, și spun aceasta că se aude la cer că și-a pierdut creștinul sănătatea dacă a venit la Domnul și la frații Domnului, o, dar ți-ai pierdut-o de la ne iubire, de la nemulțumire, de la cârtire, că ai dat să vii să-ți fie bine, o, și nu-ți este bine ție dacă așa vii la Mine, creștine. O, unde mai vezi să-și jertfească omul viața, nu numai sănătatea pentru calea spre cer și să aibă el în cer viața strânsă toată după cum și-a purtat-o pe pământ și să-i fie apoi răsplătită de Dumnezeu?

Sunt plini de suferințe de tot felul cei care n-au iubirea ca far și mers al lor, și suferă aceștia

în fel și chip, și cârtesc suferind mai ales cu sufletul, și apoi cu trupul cel fără de lucrarea iubirii, căci iubirea înseamnă Dumnezeu, nu înseamnă ea și altceva, iar ne iubirea înseamnă omul care nu are pe Dumnezeu de iubire a sa.

Mi-am povățuit spre iubire poporul atâta vreme, șaptezeci de ani de cuvânt povățuitor, iar acum iar și iar le amintesc celor ce caută și se vor ai Mei și le spun lor așa:

O, nu roștiți cuvinte când sunteți nemulțumiți și tulburați și mânioși, mai ales cuvinte asupra cuvântului Meu, a mersului Meu. Nu vă luați dreptul să cârtiți, căci Eu am murit pentru voi pe cruce și M-a ajutat dragostea de voi, de toți cei de la Adam și până la voi și n-am cârtit sub cruce. Dar vouă ce nu vă ajunge oare de cârtiți? E frumos oare să vă dați așa de mari, așa de meritoși, așa de nemulțumiți?

O, fiilor, omul are o mulțime de păcate. Nemulțumiți-vă pentru sarcina cea grea, pe care o aveți de pus înaintea Mea, și pentru care vă trebuie mare și multă umilință până atunci tot timpul, fiilor.

Îmi povățuiesc poporul ca și acum două mii de ani pe cei ce veneau pe urma Mea, că voiesc să am un popor pregătit, strălucitor, frumos de tot, iar fără facerea lui cea de la

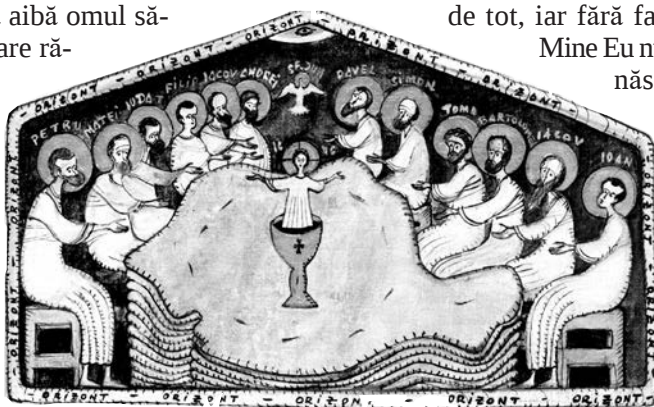
Mine Eu nu pot să-l am al Meu,

născut de sus prin cuvântul Meu, căci Eu cu cuvântul sunt Făcător și-Mi lucrez lucrarea facerii omului.

Și le dau acum bucuria mărturisirii, le dau ucenicilor Mei cei de atunci cuvânt lângă Mine în car-

te, iar lucrarea lor e ca și a Mea, căci am spus: Orice ucenic desăvârșit este el ca învățătorul său.

— **O**, așa, Doamne, așa ne-ai voit să fim, ca să ne ai bucuria Ta pe pământ, și apoi bucuria noastră cu Tine lângă Tatăl, unde ne-ai gătit loc ca să fii cu noi și în cer. Iar acum ne mustră puțină iubi-

re, pe care nu Ți-am dat-o atât cât să-Ți mângâiem durerea Ta de la lipsa facerii omului, căci omul este nefăcut de Dumnezeu și nu-Ți lucrează Ție ca un fiu, ca un urmaș, iar noi am fost cu adevărat mărturisitorii Tăi doar după ce făgăduința ce ne-ai făcut-o că vine Duhul Sfânt să ne dea de la Tine dacă Tu Te-ai dus la Tatăl, o, și a venit la noi și peste noi Duhul lui Dumnezeu și Te-am purtat noi pe mai departe peste pământ, povestind la toți de Tine și așezând minuni în fața celor care aveau să creadă că Tu ești Dumnezeu și ai venit la oameni și Te-ai dus la Tatăl și iarăși vei veni, o, și erau mulți din cei ce credeau și se făceau mărturisitori ai Tăi pe mai departe, și așa este lucrarea facerii Tale peste oameni, o, Doamne.

Acum iată, Tu Îți crești un popor și Te bucuri, sau Te doare de la el, Doamne, căci lucrarea cuvântului Tău e asemenea cu armata de pe pământ, unde omul se duce fiind supus de legea pământească și învață să-și apere împărăția în care viețuiește, și mulți așteaptă liberarea de după vremea ostășiei, iar alții dintre ei se cer să rămână ostași pe viață în slujba apărării patriei lor. O, tot așa este și cu oastea creștină, că vin creștini la auzul cuvântului Tău și sunt așezați la lucrul ostășiei pentru ȧara cea de sus, pentru cer, Doamne, și unii din ei cad în neveghe, în nemulțumiri apoi, în cârtiri și în greșeli primejdioase, prin vorbiri de rău și dezbinare, prin nedragoste, prin vânzare de frați și de taine și-și caută apoi liberarea de sub lucrarea facerii cea de la Tine peste ei, iar cei cu credincioșie statornică rămân ostași și ucenici ai Tăi și au ca lucrare paza și întinderea moștenirii împărăției cerurilor peste pământ, și au ei dragostea de lucrare, dragostea de Tine, de veșnicia cu Tine, și iată, așa era și pe vremea noastră, că mulți veneau, dar puțini rămâneau statornici până la cruce și pentru cruce, pentru Evanghelia Ta, Doamne, iar Tu trăgeai din greu prin noi atunci, că eram necăjiți și strămtorați din pricina nemulțumirii celor ce se apropiau și cădeu grei și îngreuiau mersul celor cu mers, iar noi luptam să nu cadă de pe cale lucrarea facerii omului și mărturisirea Ta peste pământ, și eram disprețuiți de mulți, așa cum Tu ai spus

că va fi să purtăm ocări și dispreț și prigoane, Doamne. Eram însă fericiți fără să știm aceasta, eram fiindcă eram ai Tăi și lucrai prin noi semne și minuni, și prin ele ne țineai lângă Tine și ne îmbărbătai sub cruce, căci purtam crucea Ta, Doamne, purtam Evanghelia Ta peste tot pe unde găseam loc pentru ea între oameni, o, și a rămas mersul și lucrul nostru cu Tine atunci, iar acum, iată, avem lângă Tine odihnă, iar statul nostru cu Tine în cer înseamnă judecata poporului Israel din care noi facem parte ca seminție, căci dintre ei suntem, dar suntem cu Tine ca și pe pământ cât am stat, și când acest popor ne-a alungat din mijlocul lui, pe Tine și pe noi, spre judecata lui cea de atunci și cea de acum, o, Doamne.

Fiți binecuvântați pe pământ cu binecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, și pace vouă de la Domnul și de la noi, fii ai lui Dumnezeu Cuvântul în vremea Lui cu voi! Să se spargă și să se topească toată gheața necredinței de peste tot sub Soarele Cel bun și să curgă apele vii ale veșniciei și să se înnoiască totul în calea Domnului, în fața mersului Lui cu voi spre împlinirea cerurilor peste pământ! Așa vă dăruim noi pe voi în ziua noastră de slavă între sfinți, așa, iubitorilor, și fericiți vor fi cei ce văd pe Domnul cu voi lucrând și strălucind tot mai deslușit, și taine mari și tot mai mari se vor descoperi de acum. Amin.

— **E**u, Domnul, pun pecetea Mea peste cuvântul ucenicilor Mei cei de atunci, iar vouă vă spun: Pace vouă, fiilor, căci voi Mă purtați pe pământ când vin! Voi coborî peste voi și înaintea voastră un har aparte, care nu are nimic legat de lumea aceasta, și veți lucra sub acest izvor de har, iar puterile cerești vor împlini prin voi slava cuvântului Meu cel de șaptezeci de ani așezat pe pământul neamului român, căci Eu lucrez, și dacă lucrez veți lucra și voi, veți lucra și veți lucra, căci cerul lucrează cu voi prin puterile cerești, și apoi se va arăta lucrarea toată le vedea, toată așa cum este scris să se arate ea, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea de treizeci și trei de ani de la Punerea Pietrei de temelie a Sfintei Sfințelor Noului Ierusalim

E zi de duminică, fiilor care-Mi străjuți la hotar intrarea în carte a cuvântului gurii Mele când el se apropie deasupra și coboară din Mine în cetate ca să-i dați voi ființă pe pământ.

Pace vouă, fiilor! Numai Dumnezeu înseamnă pacea adevărată, numai El poate spune cu adevărat acest cuvânt, și hai să așez cu voi cuvânt în carte în ajunul zilei de 22 a lunii a șaptea, zi în care se serbează în cer, și la voi în cetate și peste tot poporul cuvântului Meu, baterea întâiului țărui și așezarea primei pietre de temelie cu care Eu, Domnul, am început cu voi acum treizeci și trei de ani zidirea cetății Mele pic cu pic, și s-a arătat ea apoi, așa cum am profețit Eu în ziua aceea prin arhiereul Meu, pe care l-am avut cu credință aproape de cuvântul venirii Mele din vremea aceasta și l-am avut pe el martor din biserică din lume și am așezat cu el începutul cel nou al zidirii cetății de Nou Ierusalim pe meleagurile neamului român, și a fost el smuls de lângă voi de toți cei necredincioși care slujesc sub numele Meu la altare și stau mari în numele Meu în vreme de prigoană, de mare prigoană, ca la sfârșit de timp prigoană, căci antichrist, care stă de două mii de ani în slujba împotrivirii asupra Mea prin slujitorii altarelor, iată-l azi, în forță lucrând prin arhierei și preoți ca nu cumva să creadă cineva din creștini și să vină spre izvorul Meu de cuvânt și să ia mângâiere și har și mers sfânt spre Dumnezeu, și de folos mântuirii multora prin sfințenie, căci altfel nu poate omul pe cale cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu, ci poate doar pentru sine dacă poate ceva, dar un așa om nu este de niciun folos pe pământ și-și trăiește zadarnic viața sa și nu aduce rod pentru cer ca să-și strângă și să aibă în cer și să-i iasă înainte strânsura la întoarcerea sa de pe calea pribegiei lui de pe pământ, când își lasă jos povara și i se măsoară viața și pașii ei.

O, fiilor, o, fiilor, grăim cu durere unii cu alții, Eu cu cuvânt proaspăt, voi cu duh de rugăciune și de împărtășire a greutăților de pe cale, căci dacă ar fi să se scrie ca David psalmii vieții voastre cu Mine pentru atâtea prin care ați trecut

cu Mine cu multe lacrimi sfinte și cu puțină bucurii, o, nu numai o sută cincizeci la număr, ci mulți de tot, mulți psalmi ar fi să scrieți pentru vremea Mea cu voi prin mijlocul poporului credincios venirii Mele cuvânt pe pământ, căci răzvrătirea unora din popor asupra voastră a fost și este mare, o, și nu i-a fost nimănui milă de crucea Mea de peste voi, nici măcar dintre cei mai apropiați de lângă voi, căci chiar aceia v-au lovit cel mai crud, și iată, de treizeci și ceva de ani se luptă duhul cel potrivnic cuvântului Meu, se luptă în fel și chip să-Mi răstoarne mersul și cuvântul cu care merg, și să așeze în loc necredința, o, dar nu l-am lăsat să-Mi stea în cale și l-am dat în lături de fiecare dată, iar Eu am mers și merg.

Când Israel lovea în Moise cu nemulțumiri pentru dor de păcat, cu cârtiri, cu duh de judecată și de dispreț asupra lui Moise, Eu am mers mai departe prin Moise, că nu Moise mergea, ci Eu mergeam, o, și piereau urât de tot cei ce se răzvrăteau, iar Eu așa Îmi ocroteam adevărul și lucrarea lui în mijlocul poporului răzvrătit din cale-afară, iar din multul acestui popor, numai doi, o, numai doi din ei și-au păstrat credințioșia până la sfârșit, până la hotarul și intrarea în țara făgăduinței, căci poporul Meu se corcise pe cale cu fiii și fiicele lumii și a murit atât de rău acest popor, și iată, nu e bine să se ia creștinul la luptă cu Dumnezeu, căci Dumnezeu este Cel tare în războaie, măi creștine măi, dar tu nici măcar atât nu mai poți cu mintea ta să știi și să-ți vezi prostia din ea. O, ce să fac dacă nu te uiți spre cei care s-au răzvrătit și spre cele ce s-au petrecut cu ei, căci dacă nu stai cuminte și frumos cu Dumnezeu îți pierzi darul credinței, căci ți se ridică acest dar dat de Mine ție de milă, măi copile răzvrătit și urât prin acest duh satanic!

Vine creștinul să fie și el cu Dumnezeu și își ia apoi dreptul să fie nemulțumit, pretențios, obraznic prin cuvinte și prin fapte, cârtitor, și apoi vorbitor de rău și împărțitor peste cei din jur cu răzvrătirea lui, căci se dau la vorbă doi câte doi, câte trei pe margini și de jur-împrejur, și aceasta numai cădere aduce, numai de duh de judecată își face rost cel răzvrătit, și prin acest

păcat au căzut unii prin alții cei care au căzut din corabia Mea cea de azi, căci au sărit afară și au plecat judecând cu nemulțumire și plini de duhul trufiei din ei.

Îl las pe creștin cum vrea el să fie și să-și poarte pașii dacă nu-i place cum îl povățuiesc Eu ca să-l pot ocroti și să-l am al Meu prin sfințenie și aplecare cu iubire. Dacă el nu-i pe plăcerea Mea cu iubirea sa, cu mintea sa, cu lucrarea sa, o, nu are preț viața lui de creștin, nu are plată sfântă, nu are în cer. El are libertate pentru toate câte își alege să lucreze și să fie, dar ca să aștepte el de la Mine pentru el, o, nu-i cu dreptate, căci fiecare își adună sau își risipește viața și anii prin ceea ce face el cu anii și cu viața lui, așa cum și Eu, Domnul, am făcut cât am stat pe pământ cu lucrarea Tatălui Meu, și iată, dacă nu-I ești Domnului de folos pe pământ cât stai, nu are nicio plată viața ta, creștine. Dacă-L cauți pe Domnul doar ca să-ți fie ție bine, o, nu uita, nu uita că dacă vii după Mine nu ți-am spus să stai pe cruce, căci am stat și stau Eu în locul tău, ca să nu te doară crucea și să fugi, dar ți-am spus măcar să stai de veghe, măcar cum stau cei ai casei la capul mortului care pleacă din casă, măcar de veghe, nu să te culci față de crucea Mea, de moartea Mea cea pentru tine, nu să-ți cauți numai de tine și pentru tine, că dacă faci așa, o, nu se cheamă că ai plecat după Mine cu viața ta. Dacă nu stai în lumină pentru toate ale tale stări și lucrări, după rânduiala Mea pentru mersul poporului sfânt, să știi că nici al Meu nu poți să fii dacă lucrezi așa, cu ascunderi de Mine ca Adam în rai, cu nemulțumiri, prin care au căzut apoi mulți mari și mici, cu cârtiri fără să trebuiască să fie acestea, căci nimeni, auzi creștine, nimeni, nici Eu, Domnul, nici cei așezați de veghe pentru popor nu avem nicio datorie față de voi pentru care să ne scoateți ochii, dar faceți voi așa din lipsă de minte, din îndrăzneală, din nerușinare, din prostie, din neumilință, din trufia cu care lucrați, fără să mai știți cât de mult vă lucrează duhul rău ca să vă aibă pe placul lui și să nu vă faceți plăcuți lui Dumnezeu și unii altora între frați.

Bat clopoțelul, că e de bătut, bat și vestesc poporul că e vreme de cântărit bine, de văzut bine ce faceți cu pașii voștri, voi, cei care vă știți și vă țineți aproape de izvorul cuvântului

Meu, cu care-Mi port pașii spre voi ca să-i veghez pe cei credincioși și statornici în credință, căci s-au sculat de la mijloc de o vreme încoace, s-au sculat lupi dresați de duhul potrivnic al necredinței, și aduc aminte acum pe masă de cuvânt că este profeție din vreme așezată de Mine în carte că unii din creștini, care doar par apropiați, umblând de colo-colo se vor face lupi și vor sfâșia în turma Mea, lupi setoși de sânge, care dau să sugă vлага sufletului, credința din suflet a celor ce se țin aproape de izvorul Meu, și care cred de mult și mult, căci credința e ca sângele care ține viața în trup, iar când cade în necredință un creștin, el pierde pe Dumnezeu, pierde vлага sufletului și se vede limpede aceasta prin ceea ce rămâne din el.

Fiilor, fiilor, a dat boala necredinței în cei care umblă de colo-colo și le iese în cale duhul lui antichrist, duhul necredinței, și se duc aceștia la dresat, se duc la preoții cei potrivnici, cei de sub pecetea lui antichrist ascuns în biserică, și care lucrează minciuna și o pun la fereastră s-o citească cei ce se uită în lume și cred minciuna întocmită și semnată de cei știuți vrednici, și iată-i pe cei care cred așa și amesc așa și se apropie pe furiș cu ascundere și dau cu otravă în cei care s-au născut prin cuvântul Meu pentru facere nouă, pentru viață de cer pe pământ, și iată, Eu, Domnul, bat clopoțelul și spun peste cei încă neatinși de otrava necredinței și le spun lor așa:

Dacă vreți să nu pierdeți ajutorul ceresc și mâna Mea de salvare și darul credinței și viața cuvântului Meu în voi, trageți-vă de sub atacul, de sub mâna și gura celor ce s-au schimbat în lupi ca să vă sfâșie hăinuța și credința și pașii spre sfințenie și spre cer și, dacă voiți, rămâneți ucenicii cuvântului Meu așa cum au rămas Iosua și Caleb, plini de credincioșie sub mâna lui Moise spre țara făgăduinței, și aceștia au mers și au intrat în țară doar cu cei născuți pe cale în cei patruzeci de ani de pribegie pentru necredință, doar cei mici au intrat, căci poporul care s-a răzvrătit n-a mai rămas, ci numai doi din ei, doar doi, o, fiilor. Așadar, faceți ochii mari dacă aveți darul să fiți de la Mine dintre cei născuți pe cale, și rămâneți pentru cer, fiilor, că iată, dintre cei născuți pe cale s-au dus la dresat și se

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Jerusalem

întorc să vă sfâșie, să vă sugă credința, iar voi îi primiți, vă duceți cu ei, trag de voi hoștește, dar Eu sunt Păstor plin de milă și vă vestesc ceea ce văd că se lucrează de către aceștia care se apropie acum de voi sub haină de creștin. O, nu, căci s-a schimbat pasul lor, au luat-o aiurea și s-au unit între ei și nu le e rușine de ceea ce face diavolul și antichrist și păcatul cu ei și peste ei și prin ei, căci s-au dus, unul după altul s-au tot dus în mijlocul lumii plină de lupi setoși de sânge de creștini iubitori de Dumnezeu, nu de creștini care umblă aiurea, o, nu, căci este scris că antichrist are ce are cu cei ce strălucesc prin minunea Mea de peste ei, pe aceia are el să-i tragă din cer, de pe cer, precum este scris, iar voi, cei care rămâneți cu credincioșie departe de pofta din lume, voi să fiți cum am fost Eu, căci Eu am avut răbdare până la sfârșit cu duhul trădării prin care Iuda și preoții și arhieriei vremii plănuiau împreună cu Iuda minciuni fel de fel ca să Mă cadă sub vină și să fie mare răătăcirea peste oamenii care se apropiaseră să creadă și să vină pe urma Mea. O, așa și voi, fiți cuminți ca Mine, stați sub scutul Meu, lăsați-i să tot amețească pe cei ascunși de voi atâtea vreme chiar stând aproape, iar acum, iată-i, își dau jos cămașa de deasupra și li se vede lucrarea de lup. Voi însă știți de câți ani sunt Eu cu voi, de cât timp am biruit și biruiesc prin voi și pentru voi, iar acum și mai mult biruiesc, când am atâtea de așezat și de arătat la vedere, dacă a venit vremea lor.

Mi-am sfătuit de mult poporul cel hrănit acum din cer și i-am spus să nu umble prin lume să caute pentru el, că în lume Eu nu Mă mai duc, iar ei să nu se ducă la preoții din lume care au femeie, sau care au lumea peste ei, căci lumea nu vrea cu viață de creștin, iar preoții din lume sunt cu lumea, și am spus celor ce dau să meargă spre voia Mea, le-am spus, dacă nu dau să se

ridice la rang de fii pregătiți pentru masa Mea cea înnoită din temelii, măcar să caute spre preoți care cred venirea Mea în cuvânt și duc viață plăcută Mie, numai că unii ca aceștia nu se pot arăta, nu pot fi mărturisitori de partea Mea, căci n-ar mai fi primiți la altar, ca și pe vremea cea de acum două mii de ani pentru cei care se vedeau a crede ei în Mine, că erau pândiți și scoși din slujiri și chiar uciși, începând numărul lor cu arhierul Zaharia, ucis între templu și altar pentru că a păstrat el ascunsă taina Mea, taina venirii Mele de atunci, iar acesta nici nu a mai apucat să se prefacă el că e de partea preoților, căci l-au și ucis, o, și tot așa fac și cei de azi de pe scaunele de sus, îi alungă pe cei harici, pe cei care au de la Mine împărțită credința cea sfântă și inimă cu simț ceresc în ea, iar celorlalți nu le este dat să creadă, căci nu a tuturor este credința, Eu așa am spus.

O, dar ce să fac cu cei care se arată de partea celor potrivnici de azi și ies și spun de rău despre minunile lui Dumnezeu, după cum sunt forțați să facă și să vorbească, chiar dacă ei nu simt să facă asta! Un om cu frică de Dumnezeu nu lovește, nu judecă pe nimeni, nu se bagă unde nu cunoaște, ba se smerește mult, și iată, frica îi cade pe mulți din cer, iar pocăința lor neștiută iese apoi înaintea Mea și îi conduce pe ei spre plata răbdării de sub cruce, iar Eu pentru mulți sunt Păstorul Cel milos și nu uit credința și jertfa lor.

Iată iar și iar las cuvânt scris și spun: Numai preotul miluit de Mine cu credință în cuvântul Meu cel de azi, numai acela mai are trecere la cer, iar ceilalți toți sunt slujitorii lui antichrist chiar dacă știu, chiar dacă nu știu ei aceasta, și de aceea spun Eu, ca să se știe apoi, că în curând catapeteasma se va crăpa pe mijloc ca acum două mii de ani pentru adevărul lui Hristos, și au rămas atunci cu Mine doi-trei slu-

jiitori dintre toți, doar atât, iar restul erau anti-chriști, potrivnici lui Hristos ca și cei de azi.

O, fiilor, o, fiilor care-Mi credeți venirea și v-ați ales aproape de izvorul Meu de cuvânt, o, spuneți-Mi voi Mie, cu câți oameni M-am întâlnit Eu atunci, în vremea apostoliei Mele cu cei doisprezece ucenici lângă Mine? O mulțime de oameni mari și mici, sinedriul tot, și pretoriul cu slujitorii toți, mulți de toată mâna, toți M-au întâlnit, la toți le-am dăruit din cer cuvânt în fel și chip. N-au crezut în Mine mai nimeni, ba chiar și cei ce Mi-au strigat Osana în urmă cu câteva zile, și aceia, dresați de arhieriei și preoți, strigau cu sete la Pilat: Răstignește-L. M-a cunoscut însă desfrânata din Samaria și a spus ea: «Doamne, Tu ești prooroc și știu că va veni Mesia și ne va povățui pe toți.», și i-am spus ei: «Eu sunt.», și a crezut ea numaidecât că Eu sunt, căci M-a cunoscut cu inima ei curată de vicleșug și i-am iertat atunci păcatele ei și am cuprins-o în harul Meu și M-a mărturisit ea până la capătul vieții ei la împărați și la supuși, cu toată casa și cetatea ei, și s-a despărțit ea de lumea necredinței prin mucenicie și nu s-a despărțit de Mine din pricina celor necredincioși.

Iată, fiilor, iată ce fac cei de azi în frunte cu preoții de azi, căci cer aceștia capul lui Hristos aplecat și îl aleg iarăși pe Baraba, pe antichrist și pe cei care îi sperie pe toți preoții, prin cei ce îi apleacă să se lepede de Domnul, dar vine și a venit vremea cea rea pentru ei din partea celor cărora le slujesc pe întuneric, pe nevăzute, o, și ce să le facă Domnul dacă ei, dacă preoții nu se scoală pe picioare să se unească și să se dea lupta cu satana, cu antichrist, ce să le fac dacă se lasă biruiți? Strig la ei zadarnic, și nu Mă cunosc când îi strig, și zic ei că e omul și nu-Mi simt glasul Meu de Păstor.

Am vestit de mult și am arătat cum sunt puși duhovnicii României să hulească lucrarea cuvântului Meu și să fie ei crezuți că doar sunt duhovnici mari, dar aceștia nu cunoșteau și nu cunosc nimic din taina și din istoria cuvântului Meu și grăiau și grăiesc cum erau și cum sunt puși să grăiască și să hulească și ca să-i facă pe

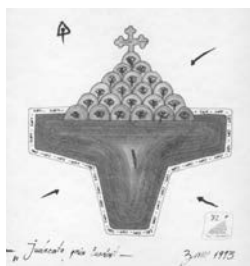
plac lui antichrist, căci antichrist e furios, se bizuie pe Dumnezeu și stă în spate, iar în față lucrează prin preoți supunându-i pentru slujire murdară, o, și am strigat și am spus: «Mor duhovniciei României hulind cuvântul venirii Mele». Mai rău decât aceasta, iată, cei de pe treptele bisericii îi trec pe aceștia în rândul sfinților și sunt numiți vrednici, iar pe Mine, nevrednic, dar și Caiafa era arhieru atunci și M-a ucis de mare ce era și M-a trecut în rândul hulitorilor pe Mine, Sfântul sfinților, că nu i-a fost dat să-L cunoască pe Hristos, și tot așa se vor face de rușine și arhieriei de azi înaintea tuturor, căci nu le-a fost dat să creadă celor mari și trufași, și care conduc din vârful bisericii sub toiagul lui antichrist care lucrează pe pitite.

O, poporul Meu, te-am povățuit ani la rând și ți-am spus să nu vorbești nici de bine nici de rău pe cei ce Mă aduc ție din cer, căci Eu Îmi

port cu ei povara venirii Mele acum, la sfârșit de timp, dar iată, la mulți le este dată limba să-i tot pomenească cum le vine la gură, iar Eu n-aș fi voit să faceți voi acest păcat, care bate în Mine, nu în ei, dar n-a crezut poporul Meu, iar Eu văzând așa, am spus mereu că-i văd cum se pitesc apoi și caută să mintă, o, că n-au în-

cotro după ce fac cutremur până la Dumnezeu, și spun acum cuvânt nou să ia aminte poporul cel credincios, căci cine nu stă bine și în lumină cu cei dintre Mine și popor, unul ca acela nu stă bine nici cu Mine, nici cu ei, căci ei nu sunt de capul lor cu lucrul lor, cum sunt cei care nu sunt mulțumiți de ei, și iată, nu stau bine cu Mine cei care nu înțeleg lucrul lui Dumnezeu în mijlocul poporului Meu.

Fiilor apăsați sub povara Mea, numai o clipă mică vă mai cer să stați înaintea Mea acum, că am încă să las o socoteală bună și de folos pentru fiii cei nemulțumiți ai acestui popor, și le amintesc lor din cuvântul dreptății Mele de acum două mii de ani când am plecat după lucrători ca să-i găsesc pe cei fără de lucru sfânt și să-i culeg vreme de o zi, de dimineată până seara, și să-i pun la lucru în vie la ceasuri diferite ale zilei și la toți le spuneam: «Vino și-Mi lucrează și-ți voi

dărui un dinar». La sfârșitul zilei de lucru Mi-a cerut socoteală cel chemat la ceasul cel întâi, privind el clipa când împărțeam plata lucrătorilor, fiecăruia un dinar, precum ne-a fost tocmeala, și nu era puțină plata nici pentru cel dintâi intrat în vie. Eu eram, despre Mine era vorba, chiar dacă altfel am așezat spre știre pilda aceasta, iar când acela a văzut că și cel venit și chemat mai târziu a primit tot un dinar, Mi-a făcut socoteală că am socotit nedrept, și Mi-a spus: *«Eu am venit de dimineată, și tu dai tot un dinar celui venit spre capătul zilei?»*. O, fiilor, trebuia să-i spun acestuia ceea ce i-am spus, căci i-am spus: *«Nu-ți fac nedreptate, prietene, căci te-am tocmit cu un dinar. Așadar, ia ce este al tău și du-te! Se cuvine ca Eu să fac ce voiesc cu ceea ce este al Meu»*. Prin această pildă a Mea de atunci, și rămasă ca învățătură peste turma Mea creștină, rog pe poporul cuvântului Meu să înțeleagă ce înseamnă Dumnezeu și dreptul lui Dumnezeu, și să nu-și tot facă creștinul și de acum încolo socoteli în locul Meu, căci sunt greșite socotelile lui și sunt

omenești, și voi căuta să grăiesc prin lucrătorii Mei și să deslușesc celor ce se vor strânge în zilele de sărbătoare care vin și să le spun lor cum să lucreze cu mintea lor ca să înțeleagă cerește lucrarea și dreptul lui Dumnezeu în mijlocul turmei Sale, în mijlocul poporului cuvântului Meu de azi.

Și acum pecetluim sărbătoarea de mâine a așezării primei pietre de temelie a cetății sfinte de Nou Ierusalim acum treizeci și trei de ani, căci este o amintire tristă de tot și în cer, și în cetatea Mea de jos, și trebuie să doară duhul acestei zile, așa cum Mă doare pe Mine an de an când se face această sărbătoare în cetatea Mea aici, că mare a fost ziua aceea, fiilor, mare și biruitoare cu multul pentru cer, dar apoi pomenirea ei a fost și este cu tristețe an de an, că nu-i mai am aproape pe cei cu care am pășit pasul atunci, iar rana aceasta rămâne deschisă, rămâne rană, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

8/21 iulie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Prooroc Ilie Tesviteanul

Fiilor, fiilor, slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh că am venit și vin la voi cuvânt pe pământ și că ați crezut și v-ați ales ai Mei și că am cui să le spun fii ai Mei! Slavă din cer și până pe pământ că vă am, că lucrez cu voi slava venirii Mele iarăși de la Tatăl la oameni, o, fiilor.

Drumul crucii l-am așezat celor ce dau să vină după Mine și le-am spus: *«Eu sunt calea»*, iar dacă ei nu vor cruce, o, să nu caute să vină, ci să rămână cum au fost, cu viața veacului acesta, căci spre cer, spre acasă, spre odihnă se merge așa cum am mers Eu, cu cruce, și apoi mulți și tot mai mulți au privit spre făgăduințe și și-au luat crucea urmându-Mi prin lepădare de sine, iar cei fără de lepădare de sine n-au stat pe drumul crucii, spre viață cu supunere, cu veghe peste ei, și iată, spun acum soarta celor căroră Dumnezeu li se descoperă în zilele acestea prin cuvântul Său, care izvorăște din gura Sa vreme de șaptezeci de ani pe pământul român, căci sunt sortați aceștia în trei. Întâi sunt cei chemați prin descoperirea care le iese în cale, prin

cuvântul Meu care li se descoperă din mila Mea de ei, iar dintre ei vin, căci se aleg dintre cei chemați și vin și se apropie de izvor, de taina Mea, de mersul lor cu ea, dar nealegându-și statornicia printr-o iubire sfântă și multă și mereu, ei își pierd mersul, și nu mai rămân aleși dintre cei ce au fost chemați și s-au ales să poată cu Dumnezeu, și sunt aceștia ca sămânța care cade în pământ și care se înăbușă din pricina grijilor pământești, și scade iubirea lor, scade și cad apoi de pe calea slavei. Iar cei credincioși sunt cei aleși de Dumnezeu și aleg ei credințioșia ca Iosua și Caleb și rămân ei lucrând și rodind și zidind la împărăția cerurilor și se văd lucrând și iubind nedespărțiți de Dumnezeu și de frați până la sfârșit, până la capătul drumului crucii ca fii ai lui Dumnezeu pe pământ.

O, așa era și pe vremea apostolilor Mei, căroră le-am dat să Mă poarte pe mai departe spre oameni, și veneau mulți pe drumul crucii, mulți, și de tot felul, și se făcea apoi încurcătură multă, căci erau cei chemați și se alegeau dintre ei să meargă și se iveau ispite fel de fel, și s-a

făcut apoi ordine în mulțime și au spus apostolii Mei să nu vină oricum cei ce dau să vină, să nu vină să le fie lor bine sau să fie purtați de cei ce merg cu credincioșie, o, nu așa să vină cei ce vin, și au făcut apoi ucenicii Mei sortare în mulțimea care venea și se alegea pentru mers cu Domnul, o, că nu oricum se merge după Domnul, fiilor, și se merge cu viață sfântă, cu veghe peste viața ta, măi creștine, iar dacă tu nu te lași vegheat și crescut în lumina Mea, sub supunere cu iubire, tu faci apoi spărtură în turma Mea, faci dezbinare, cazi, și cad și alții prin tine, cad prin nesupunere, prin neveghe peste pașii lor, prin neascultare și prin ascunderi, cad prin nepăsare, căci lupul e flămând și umblă după pradă și trebuie veghe peste turmă, fiindcă lupul caută mereu, și iată, trei trepte sunt pentru cei ce trag spre Dumnezeu: cei chemați, apoi cei aleși, care se aleg să meargă, iar dintre cei ce se aleg alege Domnul pe cei ce rămân, pe cei credincioși pentru lucrul cu Domnul, și cu care Eu, Domnul, lucrez după planul Tatălui Meu împărăția lui Dumnezeu pe pământ, viață cerească peste turma creștină.

O, pace vouă, fiilor, pace vă dăruiesc, căci ea este mângâiere, ea mângâie, înviorează, împuternicește pe fiii lui Dumnezeu pe calea lor cu Mine! O, cum se zidește, cum se păstrează apoi pacea aceasta sfântă? Prin aplecare, prin cumițenie, prin iubirea cea pentru pace și pentru Dumnezeu. N-au pace cei ce nu se apleacă, n-au iubirea de viață, n-au lumina de lucrare, n-au iertare pentru greșeli, căci scris este despre cei fericiți căroră s-au iertat fărădelegile și căroră s-au acoperit păcatele. Și cum adică aceasta, fiilor? O, fericit cel căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, că unul ca acesta nu se apleacă spre vicleșug cu limba lui ca să-și ascundă fărădelegea, căci își cunoaște păcatul și îl descoperă Domnului, iar Eu îi iert nelegiuirea, căci nu este în gura lui vicleșug și dezvinovățire, și va locui el în locul cel sfânt, căci este curat cu mâinile și cu inima și n-a luat în deșert sufletul său și n-a lucrat vicleșug între el și aproapele său și va lua el binecuvântare și multă milă de la Domnul, precum este scris despre cei ce urăsc minciuna și nu o lucrează pe ea, căci sunt fără

de viclenie pe calea lor cu Dumnezeu.

E zi de sărbătoare, fiilor. Avem popas de odihnă pentru trup și pentru iubire între Mine și voi, între voi și Mine. Iubirea veghează și își păstrează rodul. Iubirea Mea de voi vă crește ca să vă desăvârșească și ca să fiți voi fii credincioși și să vă am la lucrul pe care Tatăl Mi l-a dat să-l lucrez cu voi și să-l așezăm pe pământ înaintea Sa, fiilor.

Chemati, aleși sau credincioși, cum a voit fiecare să se aleagă sau să fie ales spre credincioșie, așa a fost vremea Mea în mijlocul celor chemați ai cuvântului Meu din zilele acestea vreme de șaptezeci de ani. Avem acum la masă aici ceata proorocilor pentru serbarea proorocului Ilie și stăm la masă iar și iar ca în cer, fiilor. Puterea Mea din voi și de peste voi trebuie să crească, și crește prin iubirea voastră. Ce ar fi cu voi dacă Eu n-aș uda mereu de sus sămânța Mea din voi? V-ați usca și voi de grija de voi, de grijile cele pentru voi și n-ați mai fi frumoșii Mei, răsadul cerului pe pământ în vremea aceasta a ivirii de sus a împărăției lui Dumnezeu între oameni, iar voi ca fii ai ei, o, fiilor.

Ce să le spun și celor ce n-au iubit credincioșia și sunt sub sarcinile lor și-și poartă doar loruși de grijă și stau așa pe lângă maluri de o parte și de alta a râului cuvântului vieții veșnice, cuvântul Meu, care are ca lucrare formarea unui popor sfânt, care să stea înaintea Mea ca să vin, dacă a venit această vreme?

O, creștine, fiule, rău e să nu aibă creștinul cine să-l cerceteze și să-i vegheze și să-i ocrotească pașii făcuți, să nu fie de capul lui cel ce Mă află și se apropie să fie și se alege să vină după Mine! Ce mult se bucură satana când te găsește umblând de capul tău, fără vreo ocrotire, fiule. Te alegi sus, deasupra lui Dumnezeu cu mintea ta, ca Adam la începutul lui pe pământ, și care a lucrat prin mintea lui, de capul lui, deasupra lui Dumnezeu, Care avea să-l vegheze pe cel zidit. Vii și te vrei și tu fiu al lui Dumnezeu și stai cât stai și-ți iei apoi averea cea de sus și faci cu ea ce vrei și o dai pe nimic, și ajungi apoi să paști porcii lumii, gusturile trupești, slăbiciunile de tot felul, o, și poți ușor să cazi în toată tina apoi.

Grăiesc în ziua aceasta mare cu fiii acestui cuvânt, cu cei care au fost, cu cei care mai sunt încă, și grăiesc și celor cu credincioșie rămași, care stau lângă Mine lucrând și aplecându-se sub crucea Mea, purtându-Mi sarcinile și durerile și bucuriile și mersul Meu cel de azi. În cei șaptezeci de ani de cuvânt au tot aflat și au tot venit spre izvor creștini de toată mâna și au mers unii mai puțini ani, alții mai mulți ani și au plecat atrași de cele din afară, iar unii au rămas și au lucrat cu Mine și sunt fiii credincioșiei.

Iată ce le spun celor ce n-au stat și nu stau frumos în turma Mea de azi a cuvântului Meu, căci dacă vine cineva din lume și se alătură pentru creștere sfântă, după ce primește darul credinței, o, nu pentru tine vine, măi creștine, ai grijă de cele ce-ți spun Eu azi, căci îți spun cum și unde greșești și cum se greșește apoi în lanț, căci tu te apuci și faci legături între tine și cel venit sau cel găsit în turmă, și aceste legături nu sunt de la Mine, ci de la tine, o, și nu trebuiesc acestea, căci tu nu ești în stare să lucrezi ale Mele prin felul acesta al tău, și iată, lucrezi de la tine și îl deprinzi așa și pe cel ce dă să se bizuie pe tine ca pe un lucrător al Meu, și te ia drept garant al său din partea Mea, o, și nu ți-a spus nimeni să faci așa, iar Eu ți-am spus mereu să nu vorbești doi câte doi, câte trei pe margini, căci o așa lucrare nu te mai lasă să fii una cu Mine și cu frații, iar ceea ce faci tu e coborâre în lături, nu e mers cu Domnul, o, și îl deprinzi așa și pe cel ce se apropie spre izvorul Meu de cuvânt, și nu este al tău să faci aceasta, căci tu nu știi ce să faci dacă nu ai de la Mine să faci ce faci, ce lucrezi când dai să-ți faci legături cu cei ce vin sau sunt veniți aproape de izvorul Meu cu pașii lor, iar apoi faci alt păcat greu, că te ascunzi, cum îți este obiceiul cel cu vicleșug lucrat, și minți lui Dumnezeu. O, cine te-a învățat oare să lucrezi așa, de capul tău? O, nu e al tău să lucrezi tu cu cel ce vine sau este venit, că tu nu poți, nu știi ca Dumnezeu sau de la Dumnezeu, dacă nu te apleci ca Dumnezeu.

Nu trebuie să aibă legături de alt fel cei ce dau să lucreze de capul lor. Aplecarea și mărturisirea lui Dumnezeu prin viața cea trăită, aceasta este de ajuns ca să fii de pildă pentru cei

din jur, iar între creștini nu trebuie alt fel de legături, decât cele pentru Dumnezeu, nu pentru ei înșiși, nu pentru lucruri pământești, căci acestea îi despart de Duhul lui Dumnezeu pe cei ce lucrează așa, ca Adam în rai, de capul lui. Este al Meu să fac legături sau nu cu omul care vine și el, căci Eu știu de el, Eu cunosc cine este și ce poate să ducă și ce îi trebuie pentru viața mântuirii lui din păcat. Nu tu ești cel ce știi ceea ce știe doar Dumnezeu, că au venit creștini și și-au făcut legături de tot felul pe margini, iar duhul rău îi învață de pe margini să se înstrăineze de lucrarea luminii, și iată, s-au ivit căderi, nu mântuire, căci satana e cu ascunsul, e cu dărâmarea și cu despărțirea prin ascundere, iar apoi joacă teatru de toată pomina creștinii, căci se ascund, și nu vor să se știe dedesubturile lor, căci dedesubturi se numesc cele care nu se vor a fi știute de la mijloc, și iată, fiilor care ați lucrat așa, căci ați aflat de Mine și v-ați dorit ai Mei și v-ați apropiat și v-ați făcut apoi pe margini legături împărțindu-vă necazurile, nemulțumirile, lipsurile, îndoielile, cântirile, doririle pământești, compătimirile, vezi Doamne, legături de tot felul, cu totul schimbate față de cele adevărate dintre fiii cerului pe pământ, iar Eu am spus: *«Căutați mai întâi împărăția cerurilor, iar celelalte toate câte trebuie vă vor fi adăugate»*, iar dacă veți asculta așa veți avea și pâine și sănătate și mulțumire și purtare frumoasă în duhul frăției sfinte, și totul în Hristos, ca frați ai Lui duhovnicești.

O, nu s-a lucrat așa, nu s-a lucrat voia lui Dumnezeu cu credincioșie. S-au purtat creștinii unii cu alții ca toată lumea care se ajută pământește, iar vorbirea doi câte doi i-a adus la mari greșeli, la ascunderi, la minciună, la clevetiri, la căderi din har, căci ce poate ieși bun din vorbiri de pe margini?

Dorești lumea și te duci de la Mine în lume, creștine, și nu stai în ea cum stătea Lot în Sodoma, că te murdărești și tu și te abați de la legile vieții, o, că e șiret duhul care-ți șoptește la ureche, duhul lumii în care te duci să stai, iar ca să te mai smulg din prăpăd ca pe Lot, din mijlocul nelegiuirilor lumii, o, nu pot, fiindcă tu ai plecat de capul tău și te-ai mântit apoi cu de toa-

te, iar Eu cum să te mai scot dacă ai lepădat binecuvântarea de peste tine? O, de ce-ai plecat de la Mine, de ce M-ai părăsit, fiule, de ce M-ai îndurerat, copile hrănit din cer cu Dumnezeu și purtat de mână ca să nu cazi, ca să nu te lovești, ca să nu te pierzi printre cei răi și plini de bube negre din creștet până în tălpi?

Se vor înspăimânta cu groază până și cei buni ai Mei de cele ce vor veni peste nelegiuirile de peste oameni, o, și ce va fi oare, cu mulțimea asta oarbă, fără ocrotire peste ea?

O, fiilor care nu v-ați deprins cu Dumnezeu peste pașii voștri, aveți grijă mare să nu muriți unii prin alții, să nu vă vătămați mersul și crucea vieții. Nu căutați să credeți că nu veți greși fără sfatul și ochiul cel din cer peste voi. Am venit pe pământ cuvânt ca să-Mi culeg din spini oile pribege și să le adun în strungă ca să le pot purta de grijă, căci peste lume vine vaiul, iar Eu, Domnul, nu voiesc să-l las să vină până ce nu-i voi pecetlui pe cei aleși și credincioși ai Mei, nu pe cei ce se aleg singuri de partea Mea și nu stau apoi până la capătul mersului.

O, nu de la Mine Însumi vin. Vin că Mă trimite Scriptura ca să-Mi adun oile și să-Mi pasc Eu Însumi oile Mele. Iată, este scris să iau oile din mâna păstorilor care nu le pasc și nu le poartă de grijă, și să le pasc Eu Însumi. De ce, oare, e așa de greu de crezut ceea ce este scris să facă Dumnezeu? O, de ce te îndoiiești, omule trufas? Dumnezeu Făcătorul a toate nu poate El să împlinească cele scrise?

O, împăcați-vă cu Dumnezeu, voi cei ce ați greșit mult cu mintea și cu cuvintele. Ați greșit mult, ați avut prea multă încredere în mintea voastră și ați ridicat la cer greșeli fel de fel, fiilor. V-ați făcut legături pământești, pe margini, și n-ați voit să fie știute, o, și nu e bine, e vicle-

nie acest fel de lucrare, fiilor. Viclenia este șarpe care-i șoptește omului să nu asculte de Dumnezeu și să mintă și să se ascundă de Dumnezeu și de frați ca Adam și Eva, căci șarpele se dă bine pe lângă om cu șoapta lui până ce îl desparte de Dumnezeu, și iată, e de strigat pe vreme de noapte să aibă Domnul milă de cei care așa lucrează în jurul acestui izvor al milei Mele.

Ceasul miezului de noapte, puneți-vă pentru el deșteptător dacă vă lipsește duhul temerii de Dumnezeu, duhul veghii, și așezați-vă înaintea Mea și stați de vorbă cu Mine, fiilor, și nu cumva să treceți cu vederea întâlnirea voastră

cu Mine în ceasul miezului de noapte, o, nu cumva să se întâmple asta, și vegheați, fiilor, pentru această ascultare.

Proorocul Ilie, însoțitorul Meu în toată clipa, alături de Moise proorocul pentru mersul Meu între cer și pământ, mai ales acum atât de mult, atât de mult, iată-l în sfat cu fiii cuvântului Meu, iar Eu pun peste el binecuvântarea cea pentru lucrarea lui de trezire a multora mai înainte de ziua cea mare a arătării Mele, și îi dau de lângă Mine lucrul său să-l lucreze așa cum Scriptura l-a numit pe el pentru venirea Mea cea de a-

cum ca să întoarcă pe mulți cu fața și cu mersul lor spre Dumnezeu.

— **O**, Doamne, n-are cine să strige peste pământ întoarcerea oamenilor la calea vieții și la umilință multă ca să se ierte apoi păcatele lor multe și grele, că pe pământ nu are nimeni putere să strige, căci au căluș în gură cei care ar mai da să cheme la Dumnezeu lumea. Eu sunt numit de Scripturi ca să strig, iar mai întâi strig la cei care știu cuvântul venirii Tale și le spun lor așa:

O, fiilor ascultători sau neascultători, dacă neascultarea de Dumnezeu v-a tras spre

păcat, dacă nu vă puteți curăți de cele adunate în chip vinovat și viclean, adică pe furiș unii de alții, pe tăcute, și dacă nu vă veți împăca cu Dumnezeu la lumină, voi nu veți putea să mai luptați împotriva căderii voastre de la Dumnezeu, că iată, ați ajuns să nu mai fiți curați cu inima unii față de alții ca frați ai lui Hristos, că aproape toți aveți ascunderi unii de alții și s-au adunat acestea și vă culcați încă pe urechea că ele nu se știu, dar ele răsuflă de fiecare dată pentru descurcarea lor, că așa lucrează încă paza lui Dumnezeu pentru voi ca să nu vă biruie rodul întunericii, cele ascunse de voi și dintre voi, căci ce știe unul nu este să știe și celălalt, o, și așa v-ați deprins să lucrați dacă așa lucrați lângă acest izvor viu, și iată, Domnul lucrează într-un fel între voi, iar voi în alt fel, măi fiilor. O, rugați-vă să nu pierdeți credința, căci voi vedeți ce rău vă este când se stinge lumina din perete în vreme de întuneric și de noapte, și nu uitați ce i-a spus Domnul lui Petru pentru vremea întunericii care venea peste cei credincioși de atunci, căci i-a spus: «Satana v-a cerut la Mine să vă cearnă, Petre, iar Eu am mijlocit la Tatăl să nu piară credința ta». O, fiilor, era nevoie să rămână Petru în credință ca să nu piară toți, ca să nu piardă toți lumina când va apărea întunericul lui satana.

O, fiilor, o, fiilor, nu umblați cu focul, nu scoateți sabia asupra lui Dumnezeu Cuvântul, Care vă ocrotește! Faceți-I Domnului bucurii, nu dureri, nu lacrimi! Fiți cu inimile curate, fiilor! Fugiți de vicleșug, de minciună fugiți, dar nu veți putea birui acestea, decât cu veghe peste voi, fiilor, iar când Domnul vă descoperă vouă pe cele ascunse, o, nu vă supărați, nu, ci bucurați-vă, că nu se poate să nu știe Domnul, să nu vadă Domnul cum lucrați, ce faceți, ce grațiți, iar eu de lângă Domnul vă rog pe voi aceștea în ziua aceasta mare, o, fiilor.

— **E**u, Domnul, cu Ilie merg, fiilor. Mergeți și voi cu însoțire sfântă pentru pașii voștri cu Mine, că va fi o zi când te voi chema, creștine, ca să te ocrotesc de cele ce vin curând peste Sodoma și Gomora, peste lume, peste tot pe unde se lucrează păcatul și-ți voi spune: „Vino acum!”,

iar tu atunci vei avea ale tale să le lucrezi și vei rămâne de Mine, că n-ai să înțelegi ceea ce trebuie înțeles în clipa aceea, o, și rămâi, și nu vei fi scos ca Lot din foc, căci pentru Lot s-a rugat și a mijlocit Avraam și M-am dus Eu Însumi și l-am tras afară ca să dau foc cetății desfrâului, și iată, tu nu știi ce să faci cu tine și cu Mine când nu Mă primești, când te strig să vii, când nu tragi cu Mine ca să-ți asigur ocrotirea.

Și acum, iată, fiilor din cetatea Mea cu voi, iată ce vă dau! Vă întăresc mânuțele, picioarele, zâmbetul bucuriei că sunteți ai Mei și că vă am la lucrul zidirii și ivirii împărăției Mele între oameni pe pământ, căci v-am numit cu nume mare când v-am așezat să purtați peste voi postul venirii Domnului și să vă hrăniți cu hrană de rai, curată, pregătită de mânuțele voastre tot timpul, până la venirea Mea, și să-Mi înfloriți pe pământ floarea veșniciei, căci veșnicia începe pe pământ, și cade apoi cortina dintre văzutele și nevăzutele lui Dumnezeu, fiilor.

Iată, port Eu de grijă să meargă lucrul cel pentru frumusețea grădinii de la Maluri, iar voi sunteți sprijinul Meu, mânuțele Mele, puterea Mea, și sunteți purtați de îngeri și nu știți cât, și binecuvintez proaspăt lucrul Meu cu voi și pe voi, fiilor, iar și iar. Toate se vor împlini precum este scris, și de aceea așez peste voi puterile cerești să lucreze cu voi și prin voi și să asculte de ele cele ce se vor lucra în toată vremea de până la praznicul șaptezecimii cuvântului Meu pe pământul român, fiilor.

Mai pun un strop de puteri la lucrul peste voi ca să mai așez cuvânt în carte după ce ați condus spre Tatăl pe mămicuța cea cu mulți copii născuți și crescuți cu Domnul, pe fiica cea mare a păstorului Daniel, o, și este ea la cântarul vieții și a fost așteptare acolo din partea celor după trup copii ai ei, că așa e la cântar, se așteaptă mijlocitori mai întâi dintre cei din casa aceea. O, n-a fost să fie nimeni, fiilor. Toți copiii ei s-au tras până la unul spre fiii lumii, toți. Urmează acum cei după duh ai acestei mămicuțe, și am trimis dintre ai Mei din cetate ca să desfacă drumul ei și să mângâie îndurerarea ei de la pierderea copiilor ei, pe care i-a văzut acum adunați și goi de viață sfântă până la unul.

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

Și a fost să se umble la trupul păstorului Daniel și a fost să vedeți întregimea lui după cincisprezece ani de la trecerea lui la Tatăl. O, iată ce înseamnă un lucrător de-al Meu, din lucrarea aceasta a venirii Mele din vremea aceasta! V-am dat mângâiere la vederea acestei minuni pentru cel ce atât de mult a lucrat pentru Mine, crezând ca nimeni altul în tot cuvântul care a ieșit din gura Mea, și a slujit el pe trâmbița Mea Verginica până la suirea ei la Domnul și a suferit prigoană tot timpul, și apoi închisoare grea și pândă de peste tot asupra pașilor lui și a mers el prin greu până la hotarul vieții și i-am dat odihna multei lui trudiri, și acum a primit-o pe fiica lui cea mare și diavoli fug și nu știu unde să se mai ascundă, căci se tem.

Acum, fiilor din cetate, faceți rânduiala cuvenită pentru această unire cu cerul a acestei mămicuțe, iar celor din casa și din neamul ei le spun așa:

Faceți Domnului rugăciuni de umilință, nu mai faceți copii, că vi-i ia satana pe toți spre

bucuria lui, că nici voi n-ați iubit viața cu Domnul. O, luptați-vă să vă biruiți trupul, prin care ați căzut de la Dumnezeu, de la viața sfântă pentru o viață cu păcat! Nu vă bucurați de zilele voastre de acum, ci mai degrabă plângeți după cer, căci ați greșit amar, fiilor! O, ce veți face la cântarul vieții când veți ajunge și voi? Plâng de la voi, plânge Domnul de la viața voastră iubitoare de păcat. Sunteți pomeniți la jertfelnicul din mijlocul cetății cuvântului Meu, iar voi închideți Domnului ușa, închideți milei Domnului și nu vreți să fiți sfinți. O, veniți-vă în fire! Vă trebuie care de umilință. Voi sunteți străini de voia Mea, pe care v-am cerut-o vouă de mici. Acum umiliți-vă și rugați-vă să vă vină în inimi darul umilinței.

Și acum, fiilor din cetate, opresc aici cuvântul Meu de azi, iar voi să-Mi deschideți peste o săptămână iarăși, și încă voi scrie în carte ce este de scris în ea.

Amin, amin, amin.

20 iulie/2 august 2024

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Mucenic și Tămăduitor Pantelimon

Vă povățuiesc pe voi din cer în zile de serbare de sfinți, o, fii ai poporului cuvântului Meu. Omul de pe pământ își serbează ziua nașterii, ziua nunții an de an, face petrecere ca omul, și așa e pe pământ, dar pentru cei din cer este altfel, căci în cer este serbată ziua când omul cel sfânt pe pământ s-a mutat la cer cu sfinții alături, s-a mutat într-o cerestă, s-a unit cu veșnicia, și este serbat de cei de pe pământ cu ziua intrării lui la Domnul lui, acasă la Tatăl, și petrece el cu cetele cerești, și are rod pe pământ lăsat, are urmași cu mersul spre cer ca și el, căci dacă n-ai din rodul tău urmași cu viață sfântă, tu n-ai seminție care să meargă mai departe pe urma ta.

Suntem la masă cu cei din cer, căci ceata mucenicilor mari are serbare măreață pentru suirea la cer a marelui mărturisitor prin credință și minuni și prin mucenicie pentru Hristos, Pantelimon, minunatul copil cuprins în harul credinței și al dragostei de Dumnezeu și de oameni, milos și blând, puternic cu dragostea până la capăt, până în cer, fiilor. Lumea necredincioasă

de atunci trăia întru ale ei ca și azi, dar acest copil mărturisitor era copleșit cu totul de dragostea care rămâne și n-a mai putut fi altfel cu niciun chip, iar creștinii din vremea aceea se umpleau și mai mult de Dumnezeu și iubeau și mai mult calea spre cer și se ridica răsăd nou și rămânea rod din neam în neam pentru calea creștinătății pe pământ, și așa lucrează Domnul și acum, la sfârșit de timp, că voiesc, fiilor, să ridic rod mult dintr-o dată, pe neașteptate să se petreacă această minune, și de aceea v-am așezat pe voi la lucrul cel sfânt să-l lucrați între oameni, căci lucrul cel sfânt este omul cel sfânt, prin care Eu pot să Mă desăvârșesc și să Mă arăt prin cei ce Mă poartă, o, și nu e de stat din lucrul Meu cel de azi cu voi, că morții și viii toți așteaptă după rodul lucrului Meu de azi, morții pentru învierea lor deplină, iar cei vii cu trupul așteaptă lumina și mângâierea, pe care le tot caută și nu le găsesc, căci acestea sunt în cer, și vin Eu, Domnul, vin cu ele și le dau celor ce vor crede și se vor boteza în cuvântul Meu de azi cu credința lor și cu pașii apoi, iar pentru credință vă am pe voi,

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

fac prin voi credință pe pământ peste oameni, fiilor, dar să credeți voi deplin aceasta. Auziți?

O, iată de ce v-am așezat pe voi înaintea Mea cu postul și cu rugăciunea, ca să aveți putere din puterea Mea pe pământ fiilor, ca să biruiți pe satana și pe antichrist, o, fiilor. O, dacă Eu nu așezam peste voi mâncare de rai să mâncați tot timpul, dacă nu v-aș fi așezat să lucrați pentru voi și pentru toți cei de pe pământ clipe mari de rugăciune spre Dumnezeu, dacă nu v-aș fi cerut să stați tot timpul în voi cu viață sfântă, neamestecați cu duhul lumii în inimile voastre, și dacă n-ați avea între voi cuvântul Meu mereu de povăț și de hrană pentru suflet și pentru veghe, o, n-aveam cum să-Mi împlinesc Scripturile care au mai rămas la capăt de timp. Și încă, fiilor, dacă nu v-aș fi așezat pentru ținerea serbărilor creștinești la locul lor din calendar, așa cum le-au ținut strămoșii până ce s-a încumetat antichrist să le împingă aiurea și să nu mai fie serbate la locul lor din timp, o, n-aș fi putut birui cu voi căderea din credință a bisericii, căderea cea prin căderea păstorilor de la veghea cea sfântă peste biserică și peste turmă, că au fost ei înșelați și este această înșelare de atunci și până azi, de o sută de ani este pe pământul român această cădere din credință a turmei creștine.

O, sunt pe pământ între cei ce au cale frumoasă prin munca lor creștinească, dar aceștia nu au cuvântul Meu cu care vin la voi ca să-l împărțiți și pe pământ și să ia din el toți cei care pot crede în el în vremea aceasta, că iată, fiilor, am înviat acum două mii de ani și M-am dus la Tatăl și am venit fuguța înapoi la ucenici și le-am zis lor: *«Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ»*, așa am zis, și n-a mai avut apoi nimeni putere împotriva Mea cât am mai stat între oameni, și iată ce face puterea cuvântului Meu cel de după învierea Mea, fiilor, cel care vă călăuzește pe voi în vremea aceasta, fiilor!

Are putere mare cuvântul Meu, și cu el îi învățam atunci pe mulți și putea cuvântul Meu. I-am îmbrăcat cu puterea Mea și pe ucenici și i-am trimis să facă semne mari și minuni din loc în loc între oameni în numele Meu, pentru ca să răsără credință apoi în cei ce vor căuta spre propovăduirea lor cea despre Mine atunci. I-am de-

prins pe ei să știe și să creadă că sunt și voi fi cu ei până la sfârșitul timpului, și am mers pe cale spre Emaus cu Luca și Cleopa însoțindu-i ca un călător și le-am dat din cer, și a avut putere cuvântul Meu pe cale cu ei. M-am descoperit lor înviat și M-au mărturisit ei apoi începând de la Ierusalim și până peste veacuri, și iată ce mare putere poartă peste el cel care grăiește cuvântul Meu și Mă ține lângă el așa, o, fiilor!

Iată ce vă spun acum: Învățați să grațiți cu Mine și de la Mine, fiilor. Deprindeți-vă cu cuvântul Meu pe minte și pe inimă și pe buze și împărțiți-l între voi cu bogăție mare și mereu, că v-am crescut cu mare și mult cuvânt ceresc, ca să vă am rod al Meu înaintea Tatălui acum, când nimeni nu mai are grijă de Domnul înăuntrul său și în afara sa, fiilor, și aceasta este lucrarea voastră cea dintâi între toate lucrările pe care le am de lucrat Eu cu voi în vremea aceasta, că doresc sfinții să vă vadă împărțindu-Mă între voi și hrănindu-vă unii pe alții cu cuvântul Meu, ca și ei să se hrănească de la voi, fiilor.

Saptezeci de ani de cuvânt ceresc, acum, la sfârșit de timp, din cer pe pământ, și un popor venind și plecând de lângă acest izvor, și iarăși alții venind și plecând ca și acum două mii de ani, când mulți de tot Mă urmau și tot așa de mulți așteptau să plece și era ca la ostășie când mulți așteptau să se ducă într-ale lor, iar unii cereau ostășie pe viață și rămâneau sub ascultare și sub conducător cu pașii vieții lor, și iată, așa este credința, că nu este ea a tuturor, fiilor.

O, învățați să vorbiți cu Mine toate ale voastre, toate, fiilor, așa cum lucra împăratul David, căci el Îmi spunea toate ale lui și ale poporului din trecut și de atunci de după aceea până la Mine și până la capătul timpului, căci așa lucrează pe pământ darul și duhul proorociei prin cei ce se păstrează cu însoțirea Mea ziua și noaptea pe calea lor pe pământ, iar dacă voi nu grațiți cu Mine sunteți reci, nu aveți iubirea Mea, nu luați din cer, nu luați din Mine, nu grațiți de Mine, de la Mine, ci numai de la voi.

Cuvântul Meu este duhul proorociei, măi fiilor, iar voi trebuie să râvniți spre lucrarea acestui duh precum este scris, căci acest duh înveselește pe cel ales ca David pentru Dumnezeu

și-i dă duhul priceperii, duhul sfatului, duhul cuvântului cu putere grăit, duhul milei, duhul înțelepciunii cerești, duhul veghii sfinte în toată vremea, duhul dragostei, și mai ales duhul dreptății lucrurilor și a stărilor, în toată vremea lucrător acest duh, căci altfel vine duhul vicleniei și îl lucrează pe creștin cât nu mai știe el cum și când.

Ce este viclenia? Este păcatul în care cade cel mai ușor omul, iar Scriptura spune celui ce face acest păcat: *«Nedreptate grăiește cu limba sa mai mult decât dreptatea, căci acesta urăște învățătura și leapădă înapoia sa cuvântul Meu, căci șezând împotriva fratelui său clevește și face sminteală și împarte vicleșug cu limba sa și gândește că voi fi asemenea lui, dar păcatele lui vor sta înaintea Mea și îl vor mustra»*, și de aceea veghează, creștine, și nu uita de Dumnezeu, ca nu cumva să pieri și să rămâi fără izbăvitor peste tine, căci minciuna este rodul vicleșugului și are de tată pe satana, precum este scris. O, e bine mai degrabă să-ți vezi fărădelegea și să ceri curățirea ei de la Mine și să-ți înnoiești inima și duhul cu umilință și cu smerenie precum este scris, ca nu cumva să-ți pierzi credința și mintea apoi și să spui apoi: Nu este Dumnezeu, nu este în acest cuvânt.

O, fiule, învață-te să vorbești cu Mine, să iei de la Mine pentru tine, să iei de la cel bogat de Dumnezeu, că nimeni nu poate avea dacă nu i se dă din cer, precum este scris, căci David a primit peste el darurile Duhului Sfânt și a călăuzit poporul și l-a ocrotit în fața vrăjmașilor și a proorocit tot timpul, și cuvintele lui erau proorocie. Eu așa popor doresc să am pe pământ acum, și să rodească el sămânța de cer între oameni, o, și așa să fie, după dorul Meu să fie, și să se împlinească așa. Amin.

Iată, dacă nu este dulcele mereu între tine și fratele tău, o, nu este nici dulcele cel pentru Mine de la tine, cel între tine și Mine așa cum îți arăt Eu dulcele Meu ție, căci Eu îți grăiesc dulcele Meu, iar fără grai nu este dulcele, ci este răceala, pe care tot timpul voi s-o alungați dintre voi și să primiți în locul ei grăierea cu Mine și de la Mine, ca să vă deprindeți mereu cu Mine în voi, lângă voi și între voi, că Eu doresc cu usturime de dor să stau cu voi, să petrec cu voi, să

Mă împart între voi, fiilor, iar mai mult decât această lucrare a iubirii de Dumnezeu între voi, nu este să lucrați voi, căci pe Domnul trebuie să-L lucrați voi pe pământ, o, fiilor.

Mucenicul sărbătorit azi are de la Mine grai între voi. Iată-l, ca un ucenic lucrează pentru adevărul Învățătorului său, pentru Hristos.

— **O**, numai pentru Tine m-am păstrat, Doamne, numai Ție Ți-am dat tot locul din inimioara mea, o, și nu mai eram eu în vremea chinurilor pentru mărturisirea Ta, căci Tu erai cu totul, Tu, Doamne, căci eu aș fi fost slab de tot, slab ca omul, dar iubirea de Tine m-a făcut Dumnezeu, m-a făcut ca Tine, și erai Tu atunci tot ce eram eu.

O, așa vă doresc pe voi lucrători cu Domnul, fii ai cuvântului de azi al lui Hristos. Mai mult, mai mare dar ca și El în voi și peste voi, nu mai încape. Așa vă dau eu să știți voi în ziua mea de serbare între cetele cerești, ziua mea de intrare în cer, iar Tu, Doamne, Tu vei împlini în ei iubirea lor cea pentru Tine, cuvântul puterii Tale împlinit în ei. Amin.

— **F** iilor, fiilor, la masa Mea cerească aici cu voi și cu sfinții Mei, pun iar și iar peste voi puteri sfinte pentru marea Mea lucrare cu voi, că sunteți mici, iar lucrul e mult și greu, că avem să gătim frumos grădina de la Maluri și cartea cea cu încă zece ani de cuvânt al Meu cu voi, și apoi vederea în film a venirii Mele cuvânt peste pământ în anul 1955 și pe mai departe apoi prin trâmbița Mea Verginica, o, și nu vă îndoiiți întru nimic, căci Eu veghez, fiilor. Cerul tot veghează și iar veghează și se va împlini minunat tot ce este de lucrat și de împlinit, numai voi să stați în credință și în umilință, fiilor, căci iubirea poate, ea este cu voi și ea este Dumnezeu.

Și acum vă cuprind. Harul Meu vă ține întru lucrarea sa, și pace vouă!

Ne pregătim și pentru praznicul Maicii Mele în grădină aici, o, și o privesc cu drag și-i văd așteptarea și bucuria și vom pregăti bucurie pentru ea. Cu pace vom lucra tot ce vom lucra, și de aceea, pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

27 iulie/9 august 2024